

Drobečky

od sv. Františka

* občasník choceňské farnosti *

duben 2020

Milé sestry a bratři,

dnes je druhá neděle velikonoční. Podle staré křesťanské tradice se první neděle po Velikonocích nazývala Bílá neděle – „Dominica in albis“. Tento den neofyté (ti, kteří byli pokřtěni na Velikonoční vigílii) odkládali svůj bílý šat - symbol světla. Bílý oděv měli odložit, ale nové světlo, které jim bylo uděleno, měli uvádět do svého každodenního života.

Pán Ježíš Kristus, který se v roce 1931 zjevil sestře Faustíně Kowalské si ale přál, aby tato druhá neděle po Velikonocích byla dnem, kdy se slaví **BOŽÍ MILOSRDENSTVÍ**.

Není to náhodný den pro svátek Božího milosrdenství, protože jak čteme v dnešním evangeliu - Pán Ježíš ukazuje apoštolům rány na svém oslaveném těle, rány, které ukazují všem lásku Boží, lásku milosrdnou. Byli jsme totiž vykoupeni a zachráněni pouze Božím milosrdenstvím.

Není to náhodný den pro svátek Božího milosrdenství, protože pro toho, kdo věří a důvěřuje, právě dnes je otevřeno nitro Božího milosrdenství. Celé moře milosti vylévá dnes Zmrtvýchvstalý Kristus do duše, která se k němu nebojí přiblížit.

Není to náhodný den pro svátek Božího milosrdenství, protože dnes v evangeliu slyšíme poslední Ježíšovo blahoslavenství: „Blahoslavení, kdo neviděli a přesto uvěřili.“ (Jan 20,29)

To proto se Pán Ježíš Kristus, Živý a Vzkříšený, stal pro apoštoly a první učedníky středem a základem jejich života ve společenství církve. On jim totiž daroval jednotu nepřemožitelnou, založenou nejen na lidských vztazích, ale jednotu založenou na Božím milosrdenství, které jim všem dalo pocítit, že jsou od Něho milováni a že jim odpustil. Je to tedy milosrdná láska Boží, která pevně sjednocuje církve dnes jako včera a činí z lidstva jednu rodinu; božská láska, která prostřednictvím ukřižovaného a vzkříšeného Ježíše odpouští hříchy a vnitřně ji obnovuje (Benedikt XVI.).

To proto svatý Jan Pavel II. nazval tuto druhou neděli velikonoční nedělí Božího Milosrdenství a ukázal na vzkříšeného Krista jako na zdroj důvěry a naděje, když přijal duchovní poselství, které Pán předal svaté Faustíně Kowalské, shrnuté do invokace: „Ježíši, důvěřuji Ti!“

Milé sestry a bratři, dnes Drobečky vycházejí ne v podobě papírové, nýbrž v podobě elektronické. Není to kvůli obavám z přenášení koronaviru, ale z toho, že jsme v této neobvyklé době na internetu našli své dočasné útočiště. Pán Bůh nám vymyslel a stvořil internet a my jsme objevili, že je to nádherný Boží dar. Ale i ten internetový svět není ještě dokonalý. I tady může náš počítač napadnout virus, který naruší náš počítačový systém.

Nezapomínejme tedy, že jediným dokonalým světem je ten Boží. Je to nebe, které nám svou smrtí a svým zmrtvýchvstáním otevřel Pán Ježíš Kristus. Je to naděje na to, co jsme tady na zemi nikdy neviděli, o čem jsme tady nikdy neslyšeli a co se nám tady nikdy ve snu nezdálo. Nebe je totiž Bůh, jeden ve třech osobách, je to společenství s ním a v něm. Nebe je Boží milosrdná láska k nám a naše láska k Bohu. Ale nebe začíná už tady, kde je a žije Zmrtvýchvstalý Kristus: reálně a skutečně v eucharistii a skrze víru a Ducha Svatého v nás.

Pamatujme na to, abychom kvůli koronaviru, neztratili svou víru. Víru v Pána Ježíše Krista, který byl, který je a který přichází, VŠEMOHOUCÍ. ALELUJA. AMEN.

o. Bogdan

Ze života farnosti – plány

ROZHODNUTÍ VLÁDY O OBNOVENÍ BOHOSLUŽEB

Bohoslužeb se bude moci od 27. dubna účastnit nejvýše 15 osob, od 11. května by to mohlo být 30 osob a od 25. května maximálně 50 osob, a to za dodržení hygienických pravidel či rozestupů platných kvůli šíření koronaviru. Úplný konec omezení by měl nastat od 8. června.

ČBK si uvědomuje, že ne ve všech farnostech bude možné obnovit bohoslužby s omezeným počtem věřících, protože není snadné regulovat počet účastníků mši tak, aby byla dodržena nařízení vlády (především jde o velké farnosti ve městech atd.). Je tedy na administrátorech farností, zda, případně jak, toto rozhodnutí zrealizují. Pro věřící budou i nadále platné přenosy bohoslužeb online, v televizi a v rozhlase až do úplného zrušení omezení (8. června).

<https://www.cirkev.cz>

NOC KOSTELŮ V CHOCNI – 12. ČERVNA 2020

Pro letošní Noc kostelů organizátoři vybrali motto ze Žalmu 104:

„Učinil jsi měsíc k určování času... Přivádíš tmu, NOC se snese...
Slunce vychází... Člověk vyjde za svou prací.“ Žalm 104,19-23

Proč právě tyto verše?

V letošním roce připadl původní termín Noci kostelů na 5. června, což je také Mezinárodní den životního prostředí. Autoři motto se tak pokusili spojit téma Noci otevřených kostelů, tedy míst, kde lidé chválí Boha za stvoření, za život ..., s tématem úcty k životnímu prostředí. Možná ani netušili, jak moc budou za současné situace tyto verše aktuální.

Pokud to situace dovolí, připravujeme pro Vás 12. června v našem farním kostele sv. Františka Serafínského besedu s panem **Stanislavem Havlíčkem**, který jako farmaceut vyjíždí na mise s Lékaři bez hranic. Jeho první půlroční mise ho zavedla do jihosúdánského Agoku, kde spravoval nemocniční lékárnu. Na své druhé misi působil v Bangladéši, v projektu zaměřeném na pomoc Rohingům. Třetí misi strávil v Jemenu v Mokka. Také bychom rádi uskutečnili logickou hru pro všechny, kteří chtějí lépe poznat náš kostel.

Vkládáme tento smělý plán do Božích rukou a doufáme, že se v kostele budeme moci společně s Vámi sejít dříve.

*Za přípravný tým Noci kostelů
Anežka Pavlišová*

Ze života farnosti – ohlédnutí

KARANTÉNA

Zpráva o tom, že se budou uzavírat státní hranice, mě zastihla v Kosteckých Horkách. Tak jsem dlouho neváhal, rychle jsem si připravil na cestu svačinu a odjel jsem domů do Polska. Když jsem večer přijel na místo, dozvěděl jsem se, že nejen české hranice budou uzavřené, ale i polské, a to o den dříve. Tak tedy druhý den jsem se musel vrátit zpět do Chocně. A potom ty všechny příkazy a zákazy a doporučení. Ano, je třeba je dodržovat, chceme-li přežít. Nevíme totiž, co nás může zachránit a co nám může uškodit. Proto je třeba dodržovat všechno. Nejen kvůli sobě, ale také a možná především kvůli druhým.

Jednou jsem dostal z Polska od jednoho kněze následující text:

1. Kde byl Noe a jeho rodina, když přišla potopa? Doma.
2. Kde byl Abrahám, když ho navštívili tři andělé? Doma.
3. Kde byl Lot, kdy dva andělé přišli do Sodomy a Gomory? Doma.
4. Kde byli Izraelité, když anděl smrti procházel Egyptem a zabíjel všechno prvorozené? Doma.
5. Kde byli apoštolové, kdy dostali dar Ducha Svatého? Doma.
6. Kde byl svatý Pavel, kdy mu Ananiáš ve jménu Ježíšově otevřel oči? Doma.
7. Kde máme být, abychom před koronavirem ochránili sebe a druhé? Doma.

Poslušnost je něčím, co chrání a zachrání nás a naše blízké.

Tak jsem zůstal doma. Musím říci, že domácí karanténa nebo domácí izolace na faře není pro mne až tak veliká bolest (jediná věc, která mi během izolace na faře občas nejde, je internet - během psaní tohoto příspěvku 4x). Na samotu jsem zvyklý už 27 let. Nejhorší je pro mě ale samota v kostele na mši svaté. Ale před malou chvílí jsem se dozvěděl, že pomalu budou opatření polevovat a náš kostel se bude pomalu zalidňovat. A v pátek velikonoční se nad obrazem sv. Františka ukázal živý holub nebo holubice, což by mělo být v podstatě dobrým znamením.

Uklidil jsem všechno, co jsem uklidit měl. Vypral jsem všechno, co jsem vyprat měl. Vyřídil jsem všechno, co bylo zapotřebí. I snědl jsem už všechno, co jsem si přivezl z Polska (není to ale prosba o jídlo).

Ale máme Velikonoce. Celý týden. I máme naději, že se Pán Ježíš Kristus, Bůh dobrý a milosrdný, smiluje nad námi a nad celým světem. Proto v okně fary, v prvním patře uprostřed, jsem zavěsil obraz Ježíše Milosrdného, aby se takovým milosrdným okem díval na nás na všechny. Aby jeho milosrdná ruka požehnala nám všem. Aby jeho milosrdné srdce dalo našim srdcím odvahu a radost. Abychom byli milosrdní vůči sobě navzájem.

Chtěl jsem na konec poděkovat všem, kdo se o mě starají a na mě myslí, všem, kdo mi ušili roušky, přinesli mi jídlo, všem, kdo se za mě modlí. Chtěl jsem poděkovat všem, kdo přicházejí do kostela na adoraci nebo pro eucharistii. Chci ale také všechny ujistit, že na nikoho jsem nezapomněl, i když jsem mu ani jednou nezavolaal (nemám totiž na všechny telefonní čísla). Těším se na Vás na všechny... JEDNOHO DNE.

o. Bogdan

POSTNÍ DOBA ŽIVÁ I VIRTUÁLNÍ

Letošní postní doba opravdu nebyla úplně standardní ani u nás na Hemžích. I když se mně na začátku zdálo, že i přes všechna vnější omezení se toho u nás moc nezměnilo, opak byl pravdou, jen ta změna doutnala pod pokličkou.

Po zákazu konání bohoslužeb jsem se těšila tím, že alespoň několikrát budeme moci přijmout Eucharistii. Protože se u nás ale neustále přenášely nějaké rýmy a kašle, které za normálních okolností vůbec neřešíme, ale teď jsme je nechtěli vynášet mezi ostatní, přijímali jsme opravdu jen duchovně. To byl první poznotek – že duchovní přijímání je krásné, ale velmi obtížné. Napadá mě přirovnání k lásce skrze dopisy a poté osobnímu setkání.

Už několik let se nám nedařilo o postu prožívat křížové cesty. Letos se to dařilo. Každou neděli jsme po obědě vyrazili s dětmi do našeho kostela a křížovou cestu prošli. Někdy to nebyl úplně duchovní zážitek, protože to někoho nebavilo, někdo chtěl běhat mezi lavicemi, někdo při čtení koktal, někdo huhlal, že mu ani přes mikrofon nebylo rozumět... Byly to různé prožití křížové cesty, ale moc oceňuji každou z nich.

Další věc, která mě překvapila a vlastně i pobavila, bylo prožívání mší svatých. Překvapující bylo, že jsem po dlouhé době byla celou mší přítomná (žádné vyvádění nepřístojně se chovajících dětí před kostel, žádné napomínání brebentilů). I nejmladší Petřík seděl bez hnutí celou hodinu, tvářičku nalepenou na obrazovku a sledoval vše jako pohádku. Jak to udělat, aby tomu tak bylo, až bude zase vše naživo? Je to trochu zvláštní, pěkně se obláci a sedět, vstávat a klekat doma u počítače, ale je úžasné, že to takhle je možné.

Jak uchopit svátost smíření? To byl oříšek. Jednou jsme si s Lukášem udělali takovou společnou přípravu – spíš rozhovor, jak kdo co prožívá. Zhlédla jsem kající bohoslužbu a pak jsem se jednoduše zavřela o samotě v kostele a Pánu všechno před svatostánkem „vyklopila“. Samota je někdy moc hezká.

To je vlastně další věc, která byla v tomto půstu neobvyklá. Od té doby, co děti začaly chodit do školy, byly i chvíle, kdy nás doma tolik nebylo. Občas jsem utekla na pole, dělala jsem, že pracuju v chlévě ... Teď to bylo jiné, Lukáš pracoval z domu, program musel být pro všechny, i velké děti potřebovaly vedení, aby se v některých činnostech posunuly někam dál, za všechno jsme byli zodpovědní my. Samozřejmě to přinášelo i střety, jak

generační, tak mezigenerační, ale za tu rodinnou blízkost a součinnost jsem vděčná.

Jak jsem naplnila výzvu „Obraťte se a věřte Evangelii“, nejsem schopná úplně zhodnotit, ale doufám, že nějaký proces obrácení u mě proběhl.

Marie Axlerová

STRÍPKY Z POSLEDNÍCH TÝDNŮ

V situaci, kdy se v posledních týdnech naší zemí i světem šíří nákaza koronaviru, jsme vyzváni prožívat náš život i naši víru jiným způsobem, než na který jsme zvyklí. Máme možnost žít intenzivním, možná i náročnějším způsobem v rodině, v soukromí, mimo veřejný prostor, bez společných akcí, bez společných setkání. Je to jiné, mnohdy těžké. Nemůžeme se vidět s našimi blízkými a známými ve farnosti. Některé nové zkušenosti pro nás mohou být důležité a neopakovatelné, mohou nás i posunout o kousek dál. V tomto duchu jsme prožívali i letošní velikonoční svátky.

V čase, kdy naše rodina tráví většinu času společně, jsme pochopili, jak je důležitá vzájemná ohleduplnost a tolerance, jak je nutné dopřát si klid na učení, na studium, na práci, ale také čas na zábavu a na odpočinek.

Žít společně je krásné, ale někdy i náročné.

Z vnějšku (z médií) přichází mnoho podnětů z politiky, z veřejného života, dovídáme se nové informace, které se týkají pandemie i jejího dopadu na ekonomiku a na fungování státu. Narážíme na různé často negativní zprávy. Máme zkušenost, že s podobnými informacemi je důležité pracovat opatrně. Velice snadno může dojít ke zbytečně vyhocené diskusi, která vede do slepé uličky.

Prožívání víry je silně ovlivněno vnějšími omezeními. Nemůžeme slavít společně mše sv., nemůžeme se setkávat.

Můžeme se společně modlit v rodině, můžeme se účastnit mší sv. prostřednictvím TV NOE, internetu (youtube), Radia Proglas ..., můžeme s rodinou prožívat domácí bohoslužby.

Nikdy jsme neměli možnost prožít tolik času se Svatým otcem (díky TV NOE) jako o letošních Velikonocích. Svatý otec je vzácný a opravdový člověk. Leží mu na srdci utrpení i válečné konflikty na celém světě.

S našimi přáteli a známými bychom se neměli navštěvovat, můžeme si však telefonovat nebo komunikovat prostřednictvím elektronické pošty (e-mailu). Tato komunikace je moc důležitá, protože někteří lidé žijí osamoceně,

mají strach o svoje zdraví, působí na ně negativní informace a nemají si o svých starostech s kým popovídat.

V tomto čase pro nás hodně znamená společná večerní modlitba ve 20 hodin na úmysl *zmenšení utrpení ve světě za současné těžké situace*, kdy jsme duchovně spojeni s ostatními křesťany.

I přes všechna omezení, která dodržujeme, se občas potkáme se známými, s některými farníky například při cestě pro nutný nákup (potravin, léky, dezinfekce, ...) a jsou to velmi milá, třebaže jen letmá setkání. Mnohdy dojde i k veselé situaci, když se díky rouškám hůře poznáváme.

Vnímáme velkou vzájemnou ohleduplnost mezi všemi lidmi ve městě, nejen mezi věřícími.

Děkujeme otci Bogdanovi za jeho obětavou službu v tomto složitém období. Díky.

Letošní velikonoční svátky byly jiné. Jiné je i letošní jaro. Náš život je přibrzděn, ale nezastavil se. Možná máme naději, že některé pozitivní věci, které prožíváme dnes, zůstanou i poté, až se život vrátí do normálního stavu, až skončí toto mimořádné období.

Filipovi

První neděli v karanténě jsme sledovali mši z Litomyšle a byli jsme za ni vděční. Další neděle už jsme využili inspirace z internetu a dělali jsme si domácí bohoslužby. Děti nový model přirozeně přijaly a nechaly se vtáhnout do tématu evangelia společnou diskuzí, písničkou, pracovními listy anebo jsme si scénu z evangelia rovnou zahráli.

Šárka a Dan Markovi

Posílám pozdrav (nejen) dětem z náboženství a z projektu v kostele. Moc se těším, až se zase společně sejdem!

Petra Málková

Zamyšlení

„Chce se vykřiknout společně s Ježíšovým probodeným Srdcem: „Radujte se a jásejte!“ Každá bolest, kterou Pán dopouští, je zdrojem jeho nekonečného milosrdenství! Každá situace, kterou člověk nemá pod kontrolou, ho učí stále větší důvěře v Boha, který je Láska! Možná to nejkrásnější pojmenování Boha, jak říká sv. apoštol Jan: „Bůh je Láska!“ se stalo pro nás za ta léta frází, kterou jsme si neuvědomili do všech důsledků: doba, která nastala, nám může pomoci lépe pochopit a uchopit Boží tajemství, tajemství jeho Trojjediného Srdce, které přichází! Každý den nám Ježíš říká: „Nebojte se, pokoj vám – Já jsem to!“ Hledme do jeho probodeného Srdce i nadále, tak jak jsme se to doposud učili, budme mu blízko a naslouchejme mu více než dříve! V jeho blízkosti pochopíme, co máme dělat v každém okamžiku, který prožíváme – vždy nám dá východisko... On je jediný zdroj pravého života, skutečná živá voda, kterou potřebuje každý pro své srdce, pro svůj život! Nebojme se volat: „Maranatha, přijď, Pane Ježíši, čekáme tě, vyhlížíme tě!“ Den Ježíšova příchodu zná jen nebeský Otec, jak říká Ježíš sám, tedy tento okamžik může nastat kdykoliv... Nebojme se přijmout Pánovo Hořící Srdce tak, jak ho církev stále přechovává v eucharistii, anebo duchovně: On je stále mezi námi živý! Po každé neútěše přichází útěcha a naopak – toto se stále střídá až do konce našeho života – nezapomínejme na to!“

Ve stálém spojení s Božím Srdcem a v něm

za centrum Aletti s. Kateřina Klosová

Z farní kroniky

Rok 1978

Nastávající rok 1978 je spojen s 35. výročím kněžství duchovního správce, kdy jich z 15 světců zůstává 10 na živu a v duchovní správě. Začátkem t. r. byl pozván zdejší apoštolský administrátor František kardinál Tomášek z Prahy do SSSR patriarchem celé Rusi Pimenem k ekumenické návštěvě, kde prožil mezi pravoslavnými bratřími, dle článku v Katol. novinách po dohodě s vládou ČSSR arcibiskupem pražským, takže se disvakance od smrti Josefa kardinála Berana, který zemřel 17. května 1969 v Římě, skončila a stolec svatovojtěšský jest opět obsazen metropolitou a

primasem. Takže po dohodě s vládou Vatikán upravil hranice diecézí zvláště na Slovensku, aby se shodovaly s hranicemi našeho státu. Tak byla zrušena apoštol. admin. v Těšíně, která patřila k arcidiecézi Vratislavi. Tato slezská admin. měla 91 farností, jsou připojeny k arcibiskupství v Olomouci. Apoštolské administratury na Slovensku se staly biskupskými a to v Báňské Bystrici, v Nitře, ve Spiši, Rožnavě, Košicích a Trnavě. Trnava byla povýšena na metropoli s arcibiskupstvím. Toto město mělo název Slovenský Řím, ježto tam byla universita jezuitská a mnoho kostelů. Bohoslovecká fakulta byla přeložena do Bratislavy, ale není součástí tamní Komenského univerzity.

Vatikán se zúčastnil konference v Bělehradě, která byla ověřením helsinské konference o zmírnění mezinár. napětí. Papež Pavel VI. vydal krásné prohlášení zcela založené na evangeliu, kde spravedlnost je naplněna láskou a láska se projevuje milosrdenstvím. V měsíci dubnu byl v ČSSR apoštol. nuncius pro zvl. záležitosti církve Lerigi Poggi, který v Praze jednal se státními zástupci a s biskupy o obsazení biskupských stolců – jednání bezvýsledné a bude se pokračovat.

V jarním období byla dokončena oprava filiálního kostela v. Petra a Pavla ve Slatině, kde byla položena nová krytina z eternitu, nové oplechování a nátěry – demontáž a odvoz lešení a úklid kolem kostela. Hlavně na tom pracovali brigádníci z Chocně, ježto osada Slatina je nábožensky mrtvá a návštěvnost v kostele jednou měsíčně tvoří 15 - 20 lidí. Celkový příspěvek věřících byl 1500,- Kčs a pomoc jen ze 2 rodin, rodiny Houdkovy a Švejdovy. Také pomohl trochu pan Fajfr, ale ostatní udělali členové ČSL z Chocně.

V květnu oslavil zdejší duchovní správce výročí 35 let kněžství, což koncelebrovanou mší sv. bylo oslaveno v Hořicích v Podkrkonoší. U pátera Františka Sedláka, jednoho z 10ti žijících ordinandů. Májové pobožnosti byly opět slaveny s bohoslužbou slova na téma: „Ježíš Pravda – Maria Opravdovost“ – odpovědi na nevěřící, pochybovačné a nedůvěřivé smýšlení dnešních lidí, odpadlých, svedených, pobloudilých a vlašných. V červnu a v srpnu dával duch. správce duch. cvičení ct. sestřám Vincentkám na Mendrice na téma: „Milosrdenství Páně budou opěvovat na věky v liturgii hrdinek“. Na konci šk. roku výzva k přihlášení dítek na náboženství ve škole – ztíženo výhrůžkami rodičům a dětem, že pro náboženství se nedostanou děti na školy, zvl. na gymnasium a uč. ústavy, a tak rodiče ze strachu, ježto mají často pohovory na pracovišti s kádr. pracovníky nepřihlašují své děti a děti

pro posměch učitelů a spolužáků se stydí přihlásit na náboženství – podivná náboženská svoboda.

21. června oslavil Papež Pavel VI. Patnácté výročí pontifikátu, čehož bylo vzpomenuo přednáškou: „Mírové úsilí našeho velekněze Pavla!“

Z farní kroniky přepsala Soňa N.

Okénko pro děti

Milé děti,

ještě si dnes připomeneme nějaké události Svatého týdne a hlavně postavy, které v nich vystupují.

Podle nápovědy dole budete doplňovat slova do vět a příslušné písmenko použijete na doplnění věty z dnešního evangelia. Postupujete ve stejném pořadí.

- Za _____ stříbrných zradil Ježíše _____.
- Ježíše _____ zapřel apoštol _____.
- Místo Ježíše byl _____ vězeň _____.
- Ježíše _____ k smrti na kříži _____.
- Na cestě _____ Ježíši nést kříž _____ z _____.
- U kříže stála Ježíšova matka _____.

Jidáš - **Ů**

propuštěn - **Á**

Šimon - **B**

30 - **M**

odsoudil - **M**

pomáhal - **J**

Petr - **P**

Barnabáš - **N**

3x - **J**

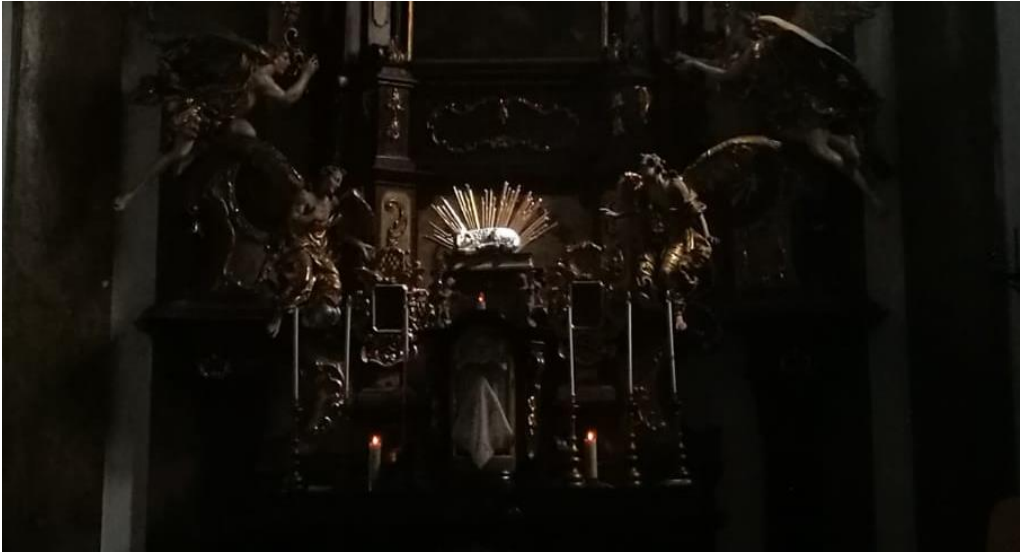
Maria - **H**

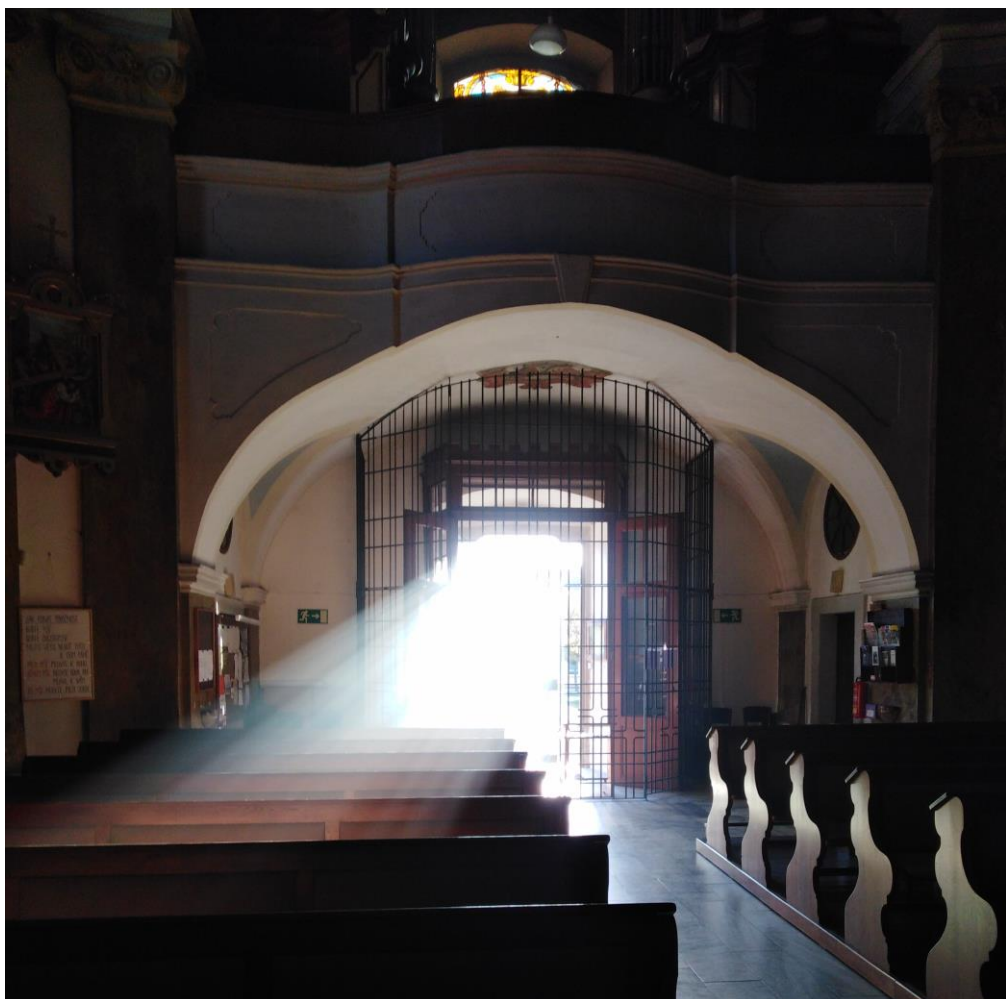
Kyrény - **Ů**

Pilát - **Ů**

... *Potom řekl Tomášovi: „Polož svůj prst sem, pohled' na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuji a věř!“ Tomáš mu odpověděl: „___ ___ ___ a ___ ___ ___“ Ježíš mu řekl: „Že jsi mě uviděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli a uvěřili.“ (Jan 20,27-29)*

Zuzka Siegelová

Internetové stránky farnosti

www.chocen.farnost.cz

Uzávěrka dalšího čísla *Drobečky* je 14. 6. 2020. Příspěvky prosím doručte na adresu drobecky@seznam.cz, Martině Krskové nebo panu faráři. Díky!

Zodpovědné za jednotlivé rubriky: Zuzana Siegelová (děti), Klára Šimková (mládež). Drobečky připravili: Martina Krsková, Tomáš Nix.